

1912-03-20

AFSENDER

Ingeborg Skovgaard, Niels Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Eline Lange
Agnete Skovgaard
Elise Skovgaard
Ingeborg Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 20 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Kondolencebrev i forbindelse med Agnetes mor, Eline Langes død.

TRANSSKRIFTION

Mappe 20

Brev nr. 12

20. marts 1912

Kære Agnete

Fra Johan Thomas har vi jo fået at vide, at Din kære moder nu ikke er hos Jer mere, og Ingeborg og jeg tænker jo derfor meget på Dig og også Dine søskende især, men naturligvis også på Joakim og børnene. I omsluttede hende jo alle inderligt, og vil alle savne hende meget. Lykligt for Jer, at I dog beholdt hende så længe, - ja det må det jo være, men det er noget, som jeg næsten kun ved refleksion kan sætte mig ind i. Ja jeg kunde ønsket Dig at have beholdt hende langt længere, og børnene. Nu er det måske tvivlsomt om Marie vil kunde vedblive at huske sin mormor - i alt fald tydeligt - hos os er det

-2-

jo sådan, at Elise ikke har anelse om sin mormor. Imidlertid var Din mor vist nu træt, og jeg tænker, at I selv mener, at det var godt for hende, at hun ikke skulle blive svagere. Et sjældent harmonisk liv er det vist, at hun har levet og nu afsluttet og meget lykkeligt har det vist været, så hendes skikkelse vil være Jer at såre skønt minde, som I vil gemme på, som en meget stor skat, og som vil både lyse og varme på Din fremtidige vej.

Jeg ligger i sengen og skriver, men jeg håber da på, at kunne nå med til begravelsen, skønt jeg er meget mat endnu. I går havde jeg ikke kræfter til at skrive til Dig, og det trætter mig også i dag, men hvis vejret bare bliver godt, så

-3-

tænker jeg da, at det lykkes, i alt fald dersom det ikke skal være i denne uge. Svært har jeg altid ved at udtrykke mine følelser, så dette brev, som er skrevet med en mat hjerne, beder om en varsom læsning, ellers siger det vist ingenting, og jeg vilde dog så gerne, at Du følte, at jeg inderlig føler for Dig. Ja nu følger Ingeborg vist lidt til.

Din hengivne svoger

Niels Skovgaard

Kære Agnete!

Ogsaa jeg maa sende dig en kærlig Hilsen, og mindes din lille søde

Moder, som jeg med Sandhed kan sige, at jeg holdt saa meget af! Og jeg ved, hvad der er at miste en elsket Moder, som har ofret alt for en af hvad de ejede og havde; det er saa forfærdelig tomt ikke at have sin Moder at

-4-

ty til i Glæde eller Sorg, men vi skal vel lære noget af det ogsaa; maaske lære at længes længere frem, tror de ikke?

De kærligste Hilsner til Joakim, dig selv og alle eders 9

fra eders hengivne

Ingeborg Skovgaard

20. 3. 12.

Kære Agnete!

Fra Johan Thomas har vi jo fået
at vide, at Din Kære moder nu ikke
er hos jer mere, og Ingeborg og
jeg tænker jo derfor meget på Dig, og
også Dine søskende især, men naturligvis
også på Joakim og børnene.
I omsluttede hende jo alle inderligt,
og vil alle savne hende meget. Lykkeligt
for jer, at I dog beholdt hende
så længe, — ja det må det jo være,
men det er noget, som jeg næsten
kun ved refleksion kan sætte mig
ind i. Ja jeg kunde ønske Dig
at ^{have} beholdt hende længst længere, og
børnene. Nu er det måske tvivlsomt
om Marie vil kunde vedblive at
huste sin mormor, hos os er det
ialtfald tydeligt

jo sådan, at Elise ikke har anelse
om sin mormor. Imidlertid var
Din mor vist om Trøst, og jeg tænker,
at I selv mener, at det var godt for
hende, at hun ikke skulde blive
svagere. Et sjælden harmonisk liv
er det vist, at hun har levet og
nu afsluttet og meget lykkeligt har
det vist været, så hendes spisekøkken
vil være jer et såre skønt minde,
som I vil gemme på, som en meget
stor skat, og som vil bade lys
og varme på Din fremtidige vej.
Jeg ligger i sengen og skriver,
men jeg håber da på, at Kønne
nå ned til begravelsen, skønt
jeg er mat endnu. I går havde jeg
ikke kræfter til at skrive til Dig,
og det træder mig også idag, men
hvis vejret bare bliver godt, så

Tænker jeg da, at det lyfdes, ialtfald
dersom det ikke skal være, denne uge.
Svært har jeg altid ved at udtrykke
mine følelser, så dette brev, som er
skrevet med en mat blyant, beder
om en varsom læsning, ellers siger
det vist ingenting, og jeg vilde dog
så gerne, at Du følte, at jeg inderst
følte for Dig. Ja nu siger Jagers-
borg vist lidt til.

Din hengivne søster
Niels Skovgaard.

Kære Agnete! Ogsaa jeg maa sende
dig en kærtig Hilsen, og mindes din lille
gode Moder, som jeg med Sandhed kan sige,
at jeg holdt saa meget af! Og jeg ved, hvad
det er, at miste en elsket Moder, som har gjort
alt for en af hvad de ejede og havde; det er
saa forfærdelig svært ikke at have sin Moder at

ty du i glæde eller Sorg, men vi skal
vel have noget af det ogsaa, maaske lær
at langes længere frim, tror du ikke?

De kærtligste Hilsener til Jacobine og
sølv og alle eders 9 fra eders hengivne
Ingeborg Skovgaard

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 2a Nr. 12